

Jeg vil gerne spørge hr. Bendtsen: Hvor var Det Konservative Folkeparti så henne, da vi prøvede at få skabt muligheden for, at der kom flere hænder, mere personale på netop de områder? Jeg tror, hr. Bendtsen vil være enig med mig i, at et af de problemer, der er for de ældre, ikke er folkepensionens størrelse. Det er spørgsmålet om at kunne få den hjælp, spørgsmålet om tilstrækkeligt med nattevagter på et plejehjem, spørgsmålet om, at hjemmehjælperen kunne komme ikke 1 time om ugen, men i det omfang, der er behov.

Kunne vi dog ikke finde hinanden i den sag i stedet for de gamle skyttegravskrige om, at der kun må være så og så mange offentligt ansatte og ikke flere, punktum. Jeg beder hr. Bendtsen om at tage stilling til det her.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil gerne sige tak til fru Mimi Jacobsen for de pæne ord. Det er rigtigt, at både ældre og sundhed og uddannelse har en stor prioritet hos Det Konservative Folkeparti. Og jeg mener faktisk også, at hvis vi ser på nogle af de konservative styrede kommuner, der er ude i landet, så kender vi også vores besøgstid. En af pillerne i det konservative hus er vores socialpolitik, det vil vi altid stå fast på.

Og så direkte til fru Mimi Jakobsens spørgsmål, om vi her fra dette hus skal gå ud og detaljestyre kommunerne: Vi har så meget respekt for det kommunale selvstyre, at vi mener, at det er ude lokalt, man står til regnskab for sine handlinger hvert 4. år, og det er derude, vi lægger politikken på hjemmehjælpsområdet og på ældreområdet.

Og vi ser gerne og har arbejdet for det lokalt, at man ude i de områder får en større valgfrihed, så de ældre ikke skal skifte hjemmehjælp så meget, som de gør nogle steder. Vi har desværre også i min egen hjemby haft en pensionist, der ligefrem fik hjemmehjælper nr. 100. Det kan jeg ikke lide.

(Kort bemærkning).

Mimi Jacobsen (CD):

Jeg har selv fornøjelsen af at bo i en kommune, som man kalder socialdemokratisk, men med en konservativ borgmester, og det kan vel dårligt blive bedre så.

Men det, der jo var tale om, var jo ikke, at Folketinget skulle styre. Det var et spørgsmål om at prøve at give nogle mennesker, der blev

aktiveret på nogle fjollede kurser, som jeg ikke tror hr. Bendt Bendtsen vil forsvare, muligheden for at komme ud og gøre noget gavn. Vi gav kommunerne den mulighed ved at belønne dem kraftigt for det, kan man roligt sige, men jeg vil ikke påstå, resultatet har været opløftende endnu.

Jeg går ud fra, at regeringen tager sig af det i kommuneforhandlingerne. Men det var dog kommunernes helt egen fri vilje, om de ville sætte flere mennesker ind, flere hænder ind dér, hvor de ældre først og fremmest føler at vi ikke står dem bi, nemlig på serviceområdet og ikke på, om folkepensionen skal være 12 kr. mere eller mindre, men på serviceområdet, og det breder sig jo videre til sygehuset.

Det er jo også derfor, der er for mange, der føler, at der er for meget, der glipper på de sygehuse. Det er måske ikke så meget den lægelige behandling, men dette med, at der ikke er nogen, der har tid til ditten og datten.

Og på folkeskoleområdet også i den forstand, at man kunne spare lærerne for en masse småopgaver og ting, der tager tid, hvis man ansatte et par serviceassistenter på hver skole til at følge børn på en tur til Nationalmuseet, osv. osv.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jamen det er rigtigt, at vi fra konservativ side ikke var deltagere i at stemme for loven om tilskud ude i kommunerne, men den lov indeholdt altså også, at når folk havde været ledige i 6 måneder, så vidt jeg erindrer, og var fyldt 48 år, så var de ved at være sociale begivenheder.

Det er vi ikke så enige i, og jeg mener stadig væk, at det må være lokalt, man skaffer midler til en ordentlig og en værdig ældrepolitik.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Bendt Bendtsen, hvad Det Konservative Folkepartis holdning er til, at man på et møde i det såkaldte Euro-X-råd, dér, hvor eurolandenes ministre sidder og styrer euroen, i februar vedtog retningslinjer for skatter og offentlige udgifter med hensyn til, hvordan de kan nedsættes i de enkelte eurolande.

Jeg hørte jo forleden, at Det Konservative Folkeparti gjorde meget ud af, at Det Konservative Folkeparti ikke mener, at man skal acceptere EU-regler på det sociale område og på arbejdsmarkedsområdet. Alligevel har Det Konservative Folkeparti tænkt sig at stemme for